USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. ledna 2025 ve věci obžalované Petry B., narozené xxx, odvolání **státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku**, proti rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 25. 9. 2024, č. j. 2 T 132/2023-223, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 25. 9. 2024, č. j. 2 T 132/2023-223 bylo rozhodnuto tak, že obžalovaná Petra B. se podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprošťuje obžaloby Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku ze dne 6. 11. 2023, sp. zn. 1 ZT 100/2023 pro skutek, jehož se měla dopustit tím, že

dne 28. 7. 2021 v době od 8:25 hodin do 13:21 hodin ve Frýdku-Místku na ulici Na Poříčí 3206, v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod č.j. 80 T 108/2020 jako svědkyně po zákonném poučení o povinnosti vypovídat pravdu a o možných trestněprávních následcích křivé svědecké výpovědi měla vědomě uvést nepravdu o okolnosti, která měla podstatný význam pro řádné zjištění skutkového stavu věci a rozhodnutí soudu, v úmyslu umožnit obžalovanému Františku N., aby unikl spravedlivému odsouzení a trestu, že měla vědět, že byla Františkem N. fotografována v intimních pozicích, kdy tato její tvrzení měla být v přímém rozporu s jejími vysvětleními, opatřenými v přípravném řízení, a to dne 9. 12. 2018 a dne 6. 5. 2020, před jejichž podáním měla být řádně poučena o povinnosti vypovídat pravdu a o trestněprávních následcích křivé svědecké výpovědi, kdy o nepravdivosti výpovědi svědkyně před Okresním soudem ve Frýdku-Místku dne 28. 7. 2021 měl svědčit rovněž charakter fotografií, které s nimi obžalovaný měl pořídit a rovněž tak rozsudek Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 2. 6. 2022, č.j. 80 T 108/2020-721, který nabyl právní moci dne 4. 11. 2022, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2022, č.j. 3 To 232/2022-802, ze kterých mělo vyplývat, že soudy obou stupňů výpovědi svědkyně u hlavního líčení dne 28. 7. 2021 neuvěřily a nevycházely z ní,

čímž měla spáchat jednak přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jednak přečin nadržování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Rindošová.

2. Proti rozsudku soudu I. stupně podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil do zprošťujícího výroku, v neprospěch obžalované a řádně jej písemně odůvodnil.

3. V rámci odůvodnění odvolání zejména namítal, že okresní soud nepřípustně rezignoval na provedení důkazů úředními záznamy o podaném vysvětlení Petry B., které byly opatřeny v průběhu trestního řízení vedeného u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 80 T 108/2020 ve dnech 9. 12. 2018 a 6. 5. 2020. Argumentoval ustanovením § 89 odstavec 2 tr. ř. a § 158 odstavec 6 tr. ř., s tím, že úřední záznam lze v řízení před soudem použít jako důkaz pouze za podmínek stanovených zákonem. Je-li ten, kdo podal vysvětlení později vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam přečten nebo jinak konstatován jeho obsah. Omezení uvedené v ustanovení § 158 odstavec 6 tr. ř. je však vázáno vždy a pouze na trestní řízení, ve kterém byl tento úřední záznam pořízen. Nadto taková omezení nemají chránit osobu, která vysvětlení podala, neboť tato osoba si musí být vědoma toho, že musí vypovídat pravdu. Obžalovaná Petra B. podala v trestní věci obžalovaného Františka N. vysvětlení a následně vypovídala v postavení svědka u hlavního líčení, kdy okresní soud správně ctil práva obžalovaného Františka N. a úřední záznamy o podaném vysvětlení Petry B. k důkazu nepřečetl. Jmenovaná však uvedla, že ví, co vypovídala na policii a že uváděla pravdu. Právě proto je nezbytné v nynějším trestním řízení použít předchozí úřední záznamy o podaném vysvětlení ze dnů 9. 12. 2018 a 6. 5. 2020 a to jako důkazy, soud je tedy měl provést k důkazu dle § 213 odstavec 1 tr. ř. Právě posouzením dvou, popřípadě vícero výpovědí je možno dospět k závěru, zda došlo ke spáchání trestného činu či nikoliv, případně zda byl spáchán toliko přestupek v případě podání křivého vysvětlení. Svědek Martin H. nepotvrdil, ale zároveň ani nevyvrátil, že v jeho přítomnosti František N. uvedl, že ovlivnil svědky, aby vypovídali v jeho prospěch, pouze uvedl, že si na takové okolnosti rozhovoru nevzpomíná. Pokud pak měl okresní soud pochybnosti ve vztahu ke čtenému úřednímu záznamu o podaném vysvětlení Mgr. Magdy Š., mohl je odstranit osobním výslechem této svědkyně. Závěrem zdůraznil, že záleží právě na posouzení výpovědi obžalované Petry B. v nynější trestní věci, hodnocení její výpovědi soudy ve věci Františka N. vedené pod sp. zn. 80 T 108/2020 je z pohledu posouzení viny zcela nepodstatné a nic nebrání nalézacímu soudu, upravit skutkovou větu. Navrhoval, aby Krajský soud v Ostravě jako soud příslušný k rozhodnutí o podaném odvolání, rozsudek Okresního soudu ve Frýdku-Místku č.j. 2 T 132/2023-223 ze dne 25. 9. 2024 podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno c) tr. ř. zrušil a podle § 259 odstavec 1, odstavec 4 tr. ř. vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí a zavázal soud k provedení důkazů, a to nejméně k výslechu svědkyně Magdy Š. a k provedení listinných důkazů, a to úředních záznamů o podaném vysvětlení Petry B., dříve S., ze dnů 9. 12. 2018 a 6. 5. 2020, které jsou založeny ve spise Okresního soudu ve Frýdku-Místku sp. zn. 80 T 108/2020.

4. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 248 odstavec 1 tr. ř., oprávněnou osobou dle ustanovení § 246 odstavec 1 písmeno a), § 247 odstavec 1 tr. ř. a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací, podle ustanovení § 252 tr. ř. neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí nebo odmítnutí dle § 253 odstavec 1, odstavec 3 tr. ř.

5. Krajský soud z podnětu podaného opravného prostředku přezkoumal v souladu s § 254 odstavec 1, odstavec 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům. V řízení, jež rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud takové podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci, či porušení práva obhajoby, nebylo tedy důvodů k jeho zrušení dle § 258 odstavec 1 písmeno a) tr. ř.

6. Krajský soud zaměřil svou pozornost na konkrétní odvolací námitky státního zástupce a po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl k závěru, že se v něm okresní soud správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Podrobně rozvedl, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Rindošová.

z důkazů provedl, jak je hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalované a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 tr. ř. Nalézací soud provedl veškeré potřebné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odstavec 5 tr. ř. Provedené důkazy poté okresní soud hodnotil ve smyslu § 2 odstavec 6 tr. ř. při řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal na to, aby byly stejně objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalované.

7. Obžalovaná Petra B. v přípravném řízení a u hlavního líčení využila svého práva a nevypovídala. Podkladem pro závěry nalézacího soudu se tak staly zejména listinné materiály z původní trestní věci pravomocně odsouzeného Františka N. vedené u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 80 T 108/2020 a okrajovým způsobem výpověď svědka Martina H. a čtený úřední záznam o podaném vysvětlení Mgr. Magdy Š. Po provedeném, dokazování pak soud I. stupně uzavřel, že aktuální trestní řízení trpí zcela zásadní důkazní nouzí a že obžaloba činí závěry o tom, že se obžalovaná měla dopustit obou přečinů především na základě porovnání její procesní výpovědi, kterou učinila v procesním postavení svědka ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 80 T 108/2020 u hlavního líčení dne 28. 7. 2021 a úředních záznamů o podaných vysvětleních ze dne 9. 12. 2018 a ze dne 6. 5. 2020.

8. Vyhodnotil, že tato vysvětlení byla učiněna obžalovanou v procesním postavení osoby podávající vysvětlení v původní trestní věci Františka N. vedené u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 80 T 108/2020 v přípravném řízení. Jediný způsob, jak tyto výpovědi zprocesnit v aktuálním řízení, je předložit je k nahlédnutí jako listinný důkaz dle § 213 odstavec 1 tr. řádu, což se také stalo. Číst tyto úřední záznamy nelze, a to ani v situaci, kdy by byly splněny podmínky ustanovení § 211 odstavec 6 tr. řádu, neboť jde o úřední záznamy v jiné trestní věci. Pokud jsou tyto záznamy předkládány jako listinný důkaz, nelze k obsahu samotné výpovědi obžalované, jakkoliv přihlížet, lze pouze vzít v potaz datum podání vysvětlení, uvedení osob, které se vysvětlení účastnily, případně poučení, které se obžalované Petře B. v procesním postavení osoby podávající vysvětlení ze strany policejního orgánu dostalo. Při respektování konstantní judikatury Ústavního soudu ČR nepřicházelo do úvahy provedení výslechu policistů, kteří se podání vysvětlení zúčastnili, když takové osoby nelze vyslýchat k obsahu výpovědi jiných osob, jejichž výslechu se zúčastnili.

9. Okresní soud uzavřel, že k obsahu citovaných úředních záznamů o podaném vysvětlení, které obžalovaná učinila v původní trestní věci 80 T 108/2020, tak nelze jakkoliv přihlížet a hodnotit jejich obsah, natož činit závěry, zda se tyto výpovědi liší od výpovědi, kterou obžalovaná učinila v procesním postavení svědka u hlavního líčení ve věci 80 T 108/2020 a v čem.

10. Soud I. stupně dále poukázal na to, že obžalovaná byla v případě podaných vysvětlení poučena policejním orgánem pouze obecně o povinnosti vypovídat pravdu, a to bez odkazu na konkrétní ustanovení trestního zákoníku, nebyla výslovně poučena o trestní odpovědnosti dle § 346 odstavec 2 písmeno a) tr. zákoníku, tedy o trestněprávních následcích křivé svědecké výpovědi, když takové poučení není ve formuláři ani v samotném protokolu o uvedených podaných vysvětleních vůbec obsaženo.

11. Jako nesprávný pak označil závěr státního zástupce, že z odůvodnění rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 2. 6. 2022, č.j. 80 T 108/2020 – 721 a rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2022, č.j. 3 To 232/2022 – 802, vyplývá, že soudy obou stupňů výpovědím svědkyně B. u hlavního líčení dne 28. 7. 2021 neuvěřily a nevycházely z nich. Z odůvodnění rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku totiž vyplývá toliko konstatování obsahu výpovědi Petry B. u hlavního líčení bez jakékoliv hodnocení její výpovědi. Krajský soud v Ostravě se ve svém rozhodnutí k svědecké výpovědi Petry B. ani k úředním záznamům nevyjadřuje vůbec.

12. Nalézací soud také poukázal na to, že trestní řízení v nyní projednávané trestní věci je vedeno na základě trestního oznámení zmocněnce matky poškozené Veroniky Š., Mgr. Magdy Š. V trestní věci vedené u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 80 T 108/2020 nebyl obžalovaný

František N. stíhán pro jakýkoliv skutek, který by souvisel s Petrou B. Svědecká výpověď Petry B. ve věci 80 T 108/2020 tak mohla mít význam pouze potud, pokud by potvrdila, že se k ní choval obdobně jako se choval k Veronice Š.

13. Z výpovědi svědků Martina H. a Mgr. Magdy Š., nevyplynuly žádné podstatné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možno podpořit závěry obžaloby.

14. Stran samotných fotografií okresní soud vyhodnotil, že pokud byly zajištěny na médiích Františka N., zjevně je vyhotovil, ale nelze učinit jednoznačný závěr, že byly pořízeny bez vědomí a souhlasu obžalované Petry B. Lze dovodit, že obžalovaná na nich je pod vlivem omamné látky, v ruce drží patrně sklenici s alkoholem, na některých fotografiích má oči zavřené, na některých otevřené, na některých to není patrné, avšak učinit závěr, že byly vyhotoveny Františkem N. bez jejího vědomí a souhlasu, bez dalšího nelze.

15. Okresní soud uzavřel, že s ohledem na zcela zřejmou důkazní nouzi, nelze učinit závěr o vině obžalované citovaným skutkem, když výpověď, kterou učinila v procesním postavení svědka ve věci zdejšího soudu pod sp. zn. 80 T 108/2020 není s čím obsahově srovnat. Nelze konstatovat, že by vypovídala nepravdu o okolnosti podstatné pro rozhodnutí v uvedené věci, natož, že by napomáhala pachateli trestného činu Františku N., v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestu, nemohla se dopustit žádného z vytýkaných přečinů, neboť nenaplnila obligatorní znaky žádného z nich. Z dokazování tak lze pouze dovodit, že dne 28. 7. 2021 u hlavního líčení ve věci 80 T 108/2020 vypovídala, avšak takový skutek není trestným činem, proto soud obžalovanou zprostil obžaloby v souladu s ustanovením § 226 písmeno b) tr. řádu.

16. Krajský soud po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl k závěru, že s úvahami soudu okresního se lze bez dalšího ztotožnit, když nepostrádají formální logiku, a proto ve zbytku odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku. Veškeré provedené důkazy okresní soud pečlivě a podrobně rozebral a dostatečně se také zabýval problematikou, kterou následně státní zástupce argumentoval v rámci svých odvolacích námitek. K úvahám a odůvodnění napadeného rozsudku pak krajský soud pouze dodává či akcentuje následující.

17. Obžalovaná Petra B. ve věci odmítla vypovídat. Bylo jí kladeno za vinu lapidárně řečeno, že uvedla nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí a že pomáhala pachateli, aby unikl trestu. Svým jednáním měla naplnit znaky skutkové podstaty přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odstavec 2 písmeno a) tr. zákoníku.

18. Dlužno podotknout, že obžalovaná Petra B. vystupovala v trestní věci odsouzeného Františka N. jako svědkyně, nikoliv v pozici poškozené a František N. nebyl trestně stíhán za jakékoliv jednání, které by směřovalo vůči její osobě. Skutková podstata vytýkaného přečinu je pak naplněna pouze za předpokladu, kdy v rámci objektivní stránky jde o okolnost, která má podstatný význam pro rozhodnutí a tato otázka se posuzuje vždy ve vztahu ke konkrétnímu případu, nemusí jít o okolnost, která by měla rozhodující význam. Zpravidla půjde o skutečnost, kterou orgán činný v trestním řízení musí vzít v potaz při řešení všech okolností, které mohou ovlivnit rozhodnutí o vině nebo trestu, uložení ochranného opatření, nebo o nároku poškozeného, přičemž se vyžaduje úmyslné zavinění. Dle ustálené judikatury je nepravdivou výpovědí o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí výpověď, ke které v době, kdy byla učiněna, jsou orgány činné v trestním řízení nuceny přihlédnout, která může vést k jinému rozhodnutí stran průběhu trestního řízení a jeho výsledku, nebo může znemožnit zjištění skutkového stavu věci.

19. Naplnění tohoto znaku tímto způsobem v daném případě zcela absentuje. František N. byl totiž stíhán a pravomocně odsouzen za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) tr. zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 1 písmeno a) tr. zákoníku, přečin poškození cizích práv podle § 181 odstavec 1 písmeno a) tr. zákoníku a přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 1, odstavec 2 tr. zákoníku, přičemž osobami poškozenými zde byly jeho otec František N. a

Veronika Š. Z trestní věci vedené u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 80 T 108/2020 a zejména pak z rozsudků soudů I. i II. stupně je zjevné, že výpověď nyní obžalované Petry B. neměla pro posouzení skutkového děje, právní kvalifikace jednání Františka N. a úvahu o druhu a výměře ukládaných sankcí zhola žádný význam. Lapidárně řečeno, lze bez jakýchkoliv spekulací, konstatovat, že František N. by byl uznán vinným vytýkaným jednáním a byly mu uloženy sankce i za situace, kdy by osoba Petry B., ať již v postavení osoby podávají vysvětlení či v postavení svědka v trestní věci vůbec nefigurovala. Za této situace tedy nemohla být naplněna objektivní stránka vytýkaného trestného činu a subjektivní stránku tak již netřeba zkoumat.

20. Obdobný závěr pak lze vztáhnout i k obžalované Petře B. vytýkanému přečinu nadržování dle § 366 odstavec 1 tr. zákoníku. Nadržování totiž spočívá především v pomoci pachateli, kdy formy jsou podobné jako u účastenství dle § 24 odstavec 1 písmeno c) tr. zákoníku, tedy zejména opatření prostředků, odstranění překážek, vylákání poškozeného na místo činu, hlídání při činu, rada, utvrzování v předsevzetí nebo slib přispět po trestném činu. Rozdíl je v tom, že jde o pomoc poskytnutou až po dokonání trestného činu. Zpravidla se tedy jedná o pomoc jinou formou než výpovědí v rámci trestního řízení, byť souběh vytýkaných trestných činů ze zákona vyloučen není. Gró spočívá v tom, zda pachatel, tedy konkrétně František N. by mohl získat nadržováním výhodu v trestním řízení, tedy dosáhnout mírnějšího právního posouzení svého jednání, mírnějšího trestu, a to právně v důsledku nepravdivé výpovědi obžalované Petry B. V žádném případě taková okolnost nenastala a ani by nepřicházela v úvahu, tedy ani v případě tohoto přečinu nedošlo k naplnění objektivní stránky skutkové podstaty.

21. V daném případě tedy obžalovaná nemohla, i kdyby bylo lze srovnávat její výpovědi učiněné v různých fázích řízení, svým jednáním naplnit znaky skutkových podstat vytýkaných trestných činů a její jednání pak v kontextu shora zvedeného není možno posuzovat ani v rovině přestupkové.

22. Stran zmiňovaného poučení svědka krajský soud uvádí, že podle ustálené judikatury je zákonem stanovená povinnost poučit svědka splněna, pokud je svědek výslovně upozorněn, že křivá výpověď může mít za následek trestní stíhání.

23. Odvolatel se domáhal doplnění dokazování výslechem svědkyně Mgr. Magdy Š. a provedení listinných důkazů, a to výše citovaných úředních záznamů. Byť se jednalo o doplnění dokazování pro okresní soud pro případ vyhovění odvolacím námitkám, zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí, krajský soud se k tomu nemůže nevyjádřit. Právě v kontextu shora uvedených úvah je doplnění dokazování zcela nadbytečným, protože, aniž by krajský soud jakkoliv spekuloval, ani po doplněném dokazování by výrok o vině či nevině obžalované Petry B. jiným být nemohl.

24. V kontextu všeho shora uvedeného tak okresní soud správně dospěl ke zprošťujícímu výroku. Odvolací námitky státního zástupce jsou opakovaným vyjádřením jeho hodnocení důkazů, kdy s ohledem na prokázané skutečnosti jim v žádném směru nelze dát za pravdu a krajský soud je proto považoval za nedůvodné. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem tedy krajský soud odvolání státního zástupce jako nedůvodné dle § 256 tr. ř. zamítl.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutím dovolání napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 7. ledna 2025

Mgr. Renée Freiwaldová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Rindošová.